

[Niels Mørk.]

— nu sygekasser for hele befolkningen, som vi har det i dag, og derudover ønskes fortsættelsessygekasser for den samme befolkning, således at man gennem medlemskab i en fortsættelsessygekasse kan fritages for at svare bidrag til den offentlige sygeforsikring, men alligevel bevare retten til på et hvilket som helst tidspunkt at indtræde i den almindelige sygekasse, når man får brug for det. Ved at give adgang for personer med indtægt under sygekassegrænsen til medlemskab i fortsættelsessygekasserne vil man altså vælte nye byrder over på den del af befolkningen, som er sikret gennem sygekasserne.

Forslagene går også ud på, at man kan optages og forblive i fortsættelsessygekasserne, så længe man er rask og ikke har behov for en effektiv sygeforsikring, og så længe spørgsmålet om ubegrænset sygehjælp, fri lægehjælp og fribefordring er af underordnet betydning; den dag sygdom så for alvor melder sig, kan man gå over i en sygekasse. Dette er urimeligt over for det store flertal af befolkningen, som solidarisk har tilsluttet sig sygekasserne.

Personlig ser jeg sådan på det, at den eneste rigtige løsning af hele sygeforsikringsproblemet er, at alle forsikrede gennem hele forsikringstiden modtager fra og yder til den fælles økonomi, som skal bære hele forsikringens risiko. Dette er en rent saglig betragtning uden skelen til hverken politiske eller følelsesmæssige argumenter, og gennemført tror jeg, at det vil give den mest rationelle og den mest effektive forsikring for hele befolkningen.

I sin skriftlige fremsættelse af lovforslaget siger det ærede medlem hr. Iver Poulsen følgende:

„Samtidig søges der ved lovforslaget skabt bedre eksistensmuligheder for fortsættelsessygekasserne, hvilket vil være af ikke ringe samfundsmæssig interesse, da de administrerer betydelig billigere end de anerkendte sygekasser og i modsætning til disse ikke modtager statstilskud.“

Jeg har et par bemærkninger hertil. Som forholdene er i dag, kan jeg ikke se, at fortsættelsessygekasserne har nogen samfundsmæssig betydning. Så længe fortsættelsessygekasserne derimod var et led i den offentlige sygeforsikring, så længe denne bestod

af sygekasser for de dårligst stillede dele af befolkningen og fortsættelsessygekasser for den bedre stillede del af befolkningen, kunne man sige, at fortsættelsessygekasserne havde en vis samfundsmæssig betydning. Det var nemlig af betydning for den del af befolkningen, som efter dagældende lov ikke havde ret til at være sikret gennem sygekasserne, at kunne opnå en ganske vist kun delvis sikring gennem fortsættelsessygekasserne, indtil de kunne vende tilbage til sygekasserne igen, når indtægten gik ned. Nu, da alle kan være medlem af en sygekasse, har fortsættelsessygekasserne efter min opfattelse ikke nogen samfundsmæssig betydning. Deres betydning er af samme karakter som enhver anden privat sygeforsikring.

Til bemærkningen om, at fortsættelsessygekasserne administrerer billigere end sygekasserne, vil jeg gerne sige, at denne påstand er der ikke ført bevis for. Selv om fortsættelsessygekasserne skulle anvende et lavere beløb til administration end sygekasserne, kan man ikke deraf slutte, at fortsættelsessygekasserne er billigere administreret; man må dog også se på omfanget af arbejdet. Det er vel sandsynligt, at den effektive sygeforsikring i sygekasserne kræver større administration end den mindre omfattende forsikring i fortsættelsessygekasserne. Fortsættelsessygekasserne har siden den nye lovs gennemførelse forbedret deres forsikring, hvorfor administrationsudgifterne i kroner og øre formentlig også er stigende. Men bedømmer man for begge parter administrationsudgifterne i forhold til det udførte arbejde — d. v. s. i forhold til udbetalt sygehjælp — så er jeg helt overbevist om, at der ikke vil være nogen forskel i disse udgifter, i hvert fald vil forskellen være i de anerkendte sygekassers favør. I dagspressen har det været oplyst, og det er gengivet i Sygekassetidende for oktober 1962, at fortsættelsessygekasserne i Skanderborg og Århus amter har opgjort deres administrationsudgifter til 15 kr. 62 øre pr. medlem i 1961. De anerkendte sygekasser i samme område har i samme år haft en administrationsudgift på 12 kr. 70 øre pr. medlem. Hvordan forholdet stiller sig for hele landet, skal jeg ikke kunne sige, men disse tal tyder i hvert fald ikke på, at de anerkendte sygekasser er dyrere administreret i dag end fortsættelsessygekasserne,